31987L0101

A TANÁCS IRÁNYELVE
(1986. december 22.)
a hulladékolajok ártalmatlanításáról szóló 75/439/EGK irányelv módosításáról

(87/101/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 100. és 235. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára (1),

tekintettel a Közgyűlés véleményére (2),

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére (3),

mivel a 75/439/EGK tanácsi irányelv (4) rendelkezik arról, hogy a tagállamok megtegyék a szükséges intézkedéseket a hulladékolajok biztonságos begyűjtése és ártalmatlanítása, valamint lehetőség szerinti hasznosítása (regenerálása és/vagy égetése nem pusztán megsemmisítési célból) érdekében;

mivel a regenerálás általában a legésszerűbb módja a hulladékolajok újbóli felhasználásának az elérhető energia-megtakarítás szempontjából; mivel ezért elsőbbséget élvez a hulladékolajok regenerálása ott, ahol azt a műszaki, gazdasági és szervezeti adottságok megengedik;

mivel a Közösség jelenlegi jogi szabályozása szerint a tagállamok bizonyos feltételek között megtilthatják a hulladékolajok égetését a területükön; mivel ez az irányelv nem szándékozik megváltoztatni ezt a jogi szabályozást;

mivel a hulladékolaj égetése során képződő füstgáz olyan összetevőket tartalmaz, amelyek kibocsátása bizonyos koncentráció fölött káros a környezetre; mivel ezért a hulladékolajok égetési feltételeit szabályozni kell;

mivel kívánatos a hulladékolajok begyűjtési hatékonyságának javítása, és e téren a folyamatos ellenőrzés megszigorítása;

mivel a PCB/PCT-k különösen veszélyes tulajdonságai miatt szigorítani kell az általuk szennyezett hulladékolajok égetésére vagy regenerálására vonatkozó közösségi jogi szabályozást;

mivel a tagállamoknak lehetőségük van arra, hogy a Szerződésben foglaltak egyidejű tiszteletben tartásával szigorúbb intézkedéseket hozzanak a környezet védelme céljából,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 75/439/EGK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 1-6. cikk helyébe a következő lép:

„*1. cikk*

Ezen irányelv alkalmazásában:

– »hulladékolaj«:

bármely ásványi eredetű kenőolaj vagy ipari olaj, amely az eredeti rendeltetési céljának megfelelően tovább már nem használható fel, különösen a hulladékká vált motorolajok és sebességváltó-olajok, az ásványi eredetű kenőolajok, turbinaolajok és hidraulikaolajok,

– »ártalmatlanítás«:

a hulladékolajok kezelése vagy lebontása, valamint tárolása és lerakása a talajra vagy a talajba,

(1) HL C 58., 1985.3.6., 3. o.
(2) HL C 255., 1986.10.13., 269. o.
(3) HL C 330., 1985.12.20., 32. o.
(4) HL L 194., 1975.7.25., 23. o.

– »kezelés«:

mindazon műveletek, amelyek lehetővé teszik a hulladékolajok újrahasznosítását, azaz a regenerálást és a hő hasznosításával egybekötött égetést,

– »regenerálás«:

bármely folyamat, amellyel alapolaj állítható elő a hulladékolajok finomításával, különösen a bennük lévő szennyezőanyagok, oxidációs termékek és adalékanyagok eltávolítása révén,

– »égetés«:

hulladékolajok energiahordozóként történő felhasználása a képződő hő hasznosítása érdekében,

– »begyűjtés«:

minden olyan művelet, amely lehetővé teszi, hogy a tulajdonos/birtokos átadja a hulladékolajat az annak ártalmatlanítását végző vállalkozások részére.

2. cikk

A 78/319/EGK irányelv rendelkezéseinek sérelme nélkül, a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy elkerüljenek a hulladékolajok begyűjtése és ártalmatlanítása során az emberre és a környezetre ható bármely veszélyt. [1]

3. cikk

(1) Ahol a műszaki, gazdasági és szervezeti adottságok megengedik, a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket ahhoz, hogy elsőbbséget biztosítsanak a hulladékolajok regenerálás érdekében történő kezelése számára.

(2) Ahol a hulladékolajokat, figyelembe véve a fenti (1) bekezdésben foglaltakat, nem regenerálják, ott a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a hulladékolajok bármely módon történő égetése környezetvédelmi szempontból megfelelő körülmények között, ezen irányelv rendelkezéseivel összhangban történjék, amennyiben ez műszakilag, gazdaságilag és szervezetileg megvalósítható.

(3) Ahol a hulladékolajokat, figyelembe véve az (1) és (2) bekezdésben foglaltakat, nem regenerálják és nem is égetik, ott a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket a hulladékolajok biztonságos lebontása, ellenőrzött tárolása vagy lerakása érdekében.

4. cikk

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket, amelyekkel megtiltják:

a) a hulladékolajok bármely módon történő, az ország felszíni és felszín alatti vizeibe, az ország területéhez tartozó tengervízbe és csatornarendszerekbe juttatását;

b) a talajra veszélyt jelentő hulladékolajok bármely módon történő tárolását és/vagy kibocsátását, valamint a hulladékolajok feldolgozásából származó maradékanyagok ellenőrizetlen kibocsátását;

c) a hulladékolajok oly módon történő kezelését, ami a hatályos rendelkezésekben előírt szintet meghaladó levegőszennyezést okoz.

5. cikk

(1) Ahol az irányelv céljainak eléréséhez arra szükség van, valamint a 2. cikk rendelkezéseinek sérelme nélkül, a tagállamok tájékoztatják a nyilvánosságot, és támogató kampányokat szerveznek a hulladékolajok megfelelő tárolása és a lehetőségek szerinti legnagyobb mértékben történő begyűjtése érdekében.

(2) Ahol a 2., 3. és 4. cikkben meghatározott célok másként nem érhetők el, a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy egy vagy több vállalkozás végezze el a hulladék tulajdonosai/birtokosai által felajánlott hulladékolajok begyűjtését és/vagy ártalmatlanítását azon a megfelelő helyen, amit az illetékes hatóságok jelöltek ki a számukra.

(3) A 2. és 4. cikkben meghatározott célok elérése érdekében a tagállamok úgy határozhatnak, hogy a hulladékolajokat valamely, a 3. cikkben meghatározott módon történő feldolgozásnak kell alávetni. E célból megfelelő ellenőrzéseket végezhetnek el.

(4) Ahhoz, hogy valamely vállalkozás, amely hulladékolajat gyűjt be, megfeleljen a 4. cikkben foglaltaknak, nyilvántartásba kell venni és az illetékes nemzeti hatóságok megfelelő ellenőrzése alatt kell álljon, ami lehetőleg magában foglal egy engedélyeztetési rendszert.

6. cikk

(1) Ahhoz, hogy valamely vállalkozás, amely hulladékolajok ártalmatlanítását végzi, megfeleljen a 4. cikkben foglaltaknak, engedéllyel kell rendelkeznie. Ahol ez szükséges, az engedélyt a létesítmény vizsgálatát követően adják meg.

(2) Tekintettel a nemzeti és a közösségi, ezen irányelv céljától eltérő céllal rendelkező, követelményekre is, azoknak a vállalkozásoknak, amelyek regenerálják vagy energiahordozóként használják fel a hulladékolajokat, kizárólag akkor lehet engedélyt adni, ha az illetékes hatóság meggyőződött arról, hogy megtettek minden szükséges környezetvédelmi és egészségvédelmi intézkedést, beleértve a legjobb elérhető technológia használatát is, és a költségek nem rendkívül magasak.

7. cikk

Ha a hulladékolajokat regenerálják, a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy:

a) a regeneráló létesítmény működése ne okozzon olyan kárt a környezetben, amely elkerülhető lett volna.

E célból a tagállamok biztosítják, hogy a regenerálás következtében képződő maradékanyagok mennyiségével, valamint azok mérgező és veszélyes tulajdonságaival kapcsolatos kockázatot a minimálisra csökkentik és hogy a visszamaradó anyagok ártalmatlanítását a 78/319/EGK irányelv 9. cikkével összhangban végezzék;

b) a regenerálás során nyert olaj ne tartozzon a 78/319/EGK irányelv 1. cikke b) pontjának megfelelő mérgező és veszélyes hulladékok közé, és ne tartalmazzon poliklórozott bifenileket és poliklórozott terfenileket (PCB/PCT) olyan koncentrációkban, amelyek meghaladják a 10. cikkben előírt határértékeket.

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot ezekről az intézkedésekről. Ezen információk alapján a Bizottság, ezen irányelvről szóló értesítést követő öt éven belül, jelentést tesz a Tanácsnak, ha szükséges, a megfelelő javaslatokkal együtt.

8. cikk

(1) A 84/360/EGK irányelv [1] és ezen irányelv 3. cikke (1) bekezdésének rendelkezéseinek sérelme nélkül ott, ahol hulladékolajokat energiahordozóként használnak fel, a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a tüzelőberendezés működése ne okozzon jelentős levegőszennyezést, különösen a mellékletben felsorolt légszennyező-anyagok kibocsátása révén. Ezt követően:

a) a tagállamok meggyőződnek arról, hogy az olajoknak az alsó fűtőérték (H^a) alapján számítva 3 MW vagy annál nagyobb bemenő hőteljesítményű tüzelőberendezésekben történő égetése esetén a mellékletben meghatározott kibocsátási határértékeket betartják.

A tagállamok a mellékletben megadott határértékeknél szigorúbb határértékeket bármikor megállapíthatnak. Megállapíthatnak határértékeket olyan összetevőkre és paraméterekre is, amelyek nincsenek a mellékletben felsorolva;

b) a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a hulladékolajoknak az alsó fűtőérték (H^a) alapján számítva 3 MW-nál kisebb bemenő hőteljesítményű tüzelőberendezésekben történő égetése megfelelő ellenőrzés mellett történjék.

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot ezekről az intézkedésekről. Ezen információk alapján a Bizottság, ezen irányelv kihirdetését követő öt éven belül, jelentést ad a Tanácsnak, ha szükséges, a megfelelő javaslatokkal együtt.

(2) A tagállamok biztosítják továbbá azt, hogy:

a) a hulladékolajok égetése során képződő maradékanyagok ártalmatlanítása a 78/319/EGK irányelv 9. cikkével összhangban történjék;

b) a tüzelőolajként használt hulladékolajok ne tartozzanak a 78/319/EGK irányelv 1. cikkének b) pontjában meghatározott mérgező és veszélyes hulladékok közé, és ne tartalmazzanak PCB/PCT-t 50 ppm-nél nagyobb koncentrációban;

(3) A mellékletben meghatározott határértékek betartása többek között az égetésre szánt hulladékolajokban vagy a hulladékolaj és más energiahordozók keverékében lévő szennyezőanyag-koncentráció ellenőrzésével és beállításával is biztosítható, a tüzelőberendezés műszaki jellemzőinek figyelembevételével.

Azokban a tüzelőberendezésekben, ahol a melléklet szerinti légszennyező anyagok kibocsátása egyéb készítmények hevítéséből is származhat, a tagállamok egy elfogadott ellenőrző rendszer segítségével biztosítják, hogy a hulladékolajok égetéséből származó ilyen összetevők részaránya ne haladja meg a mellékletben rögzített határértékeket.

---

[1] HL L 188., 1984.7.16., 10. o."

2. A 7. cikk 9. cikkre változik.

3. A 8. és 9. cikket el kell hagyni.

4. Az irányelv új 10. cikkel egészül ki az alábbiak szerint:

„10. cikk

(1) A hulladék tulajdonosa/birtokosa és a begyűjtő a tárolás és a begyűjtés során a hulladékolajat nem keverheti össze PCB- és PCT-tartalmú hulladékokkal a 76/403/EGK irányelv [1] értelmében, sem mérgező vagy veszélyes hulladékokkal a 78/319/EGK irányelv értelmében.

(2) Ha 3. bekezdés másként nem rendelkezik, a 76/403/EGK irányelv rendelkezései vonatkoznak az 50 ppm-nél több PCB/PCT-t tartalmazó hulladékolajokra.

A tagállamok szükség esetén a továbbiakban speciális műszaki intézkedéseket tesznek annak érdekében, hogy minden, PCB/PCT-t tartalmazó hulladékolaj ártalmatlanítását úgy végezzék, hogy az ne jelentsen olyan veszélyt az emberre és a környezetre, ami egyébként megelőzhető.

(3) A PCB-ket vagy PCT-ket tartalmazó hulladékolajok feldolgozása akkor engedélyezhető, ha az eljárás során a PCB-k és PCT-k lebomlanak, vagy koncentrációjuk oly mértékben csökken, hogy a regenerált olaj PCB/PCT-tartalma alacsonyabb a határértéknél, tehát egy esetben sem haladhatja meg az 50 ppm-et.

(4) A hulladékolajok PCB/PCT-tartalmának meghatározására szolgáló referencia mérési módszert a Bizottság állapítja meg, a 78/319/EGK irányelv 18. cikke értelmében létrehozott, a műszaki fejlődéshez történő hozzáigazítással foglalkozó bizottsággal történt egyeztetést követően.

(5) Azokat a hulladékolajokat, amelyek a 78/319/EGK irányelv 1. cikkének b) pontja értelmében mérgező és veszélyes hulladékokkal vannak szennyezve, azon irányelv rendelkezéseivel összhangban kell ártalmatlanítani.

([1]) HL L 108., 1976.4.26., 41. o."

5. A 10. cikk 11. cikkre változik.

6. A 11. cikk 12. cikkre változik, és szövege a következőképpen módosul:

„*12. cikk*

Minden olyan vállalkozás, amely hulladékolajat gyűjt be, birtokol és/vagy ártalmatlanít, köteles a hatóság felhívására a hulladékolajok vagy azok maradékanyagai tárolásával, begyűjtésével és/vagy ártalmatlanításával kapcsolatos bármely információt megadni az illetékes hatóság számára."

7. A 12. cikk 13. cikkre változik, és szövege a következőképpen módosul:

„*13. cikk*

(1) A 6. cikk értelmében vett vállalkozásokat a tagállamok rendszeresen ellenőrzik, különösen abból a szempontból, hogy megfelelnek-e az engedélyben meghatározott követelményeknek.

(2) Az illetékes hatóságok nyomon követik a műszaki fejlődést és/vagy a környezet állapotának változásait, hogy, ha az szükséges felülvizsgálják az, ezzel az irányelvvel összhangban kiadott engedélyeket."

8. A 13. és a 14. cikk 14. és 15. cikkre változik.

9. Az irányelv új 16. cikkel egészül ki, az alábbiak szerint:

„*16. cikk*

A tagállamok, a Szerződésben foglaltak tiszteletben tartásával, a környezet védelme érdekében hozhatnak olyan intézkedéseket, amelyek szigorúbbak az ebben az irányelvben szereplő előírásoknál.

Ezek az intézkedések tartalmazhatják többek között a hulladékolajok égetésének megtiltását."

10. A 15. és a 16. cikk 17. és 18. cikkre változik.

11. Ezen irányelv melléklete a módosított irányelv részévé válik.

2. cikk

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy 1990. január 1-jei hatállyal ezen irányelvnek megfeleljenek, és erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

3. cikk

A tagállamok által e szerint az irányelv szerint hozott rendelkezések az értesítést követő hét éven belül fokozatosan alkalmazhatók a 75/439/EGK irányelv 6. cikkében meghatározott, az irányelv értesítésének időpontjában létező vállalkozásokra ([1]).

4. cikk

A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

5. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1986. december 22-én.

a Tanács részéről

az elnök

G. SHAW

([1]) Ezen irányelvről a tagállamokat 1987. január 13-án értesítették.

MELLÉKLET

A 3 MW vagy annál nagyobb hőteljesítményű tüzelőberendezésekben végzett hulladékolaj-égetés során kibocsátott egyes légszennyező-anyagok kibocsátási határértékei (1)

Szennyezőanyag	Határérték mg/Nm³		
Cd	0.5		
Ni	1		
	Vagy (2)	Vagy (2)	
Cr	1.5	Cr	5
Cu		Cu	
V		V	
Pb	5	Pb	
Cl (3)	100		
F (4)	5		
SO_2 (5)	–		
szilárd (összes) (5)	–		

(1) Ezek a tömegkoncentrációban kifejezett határértékek, amelyek nem léphetők túl a hulladékolajok égetése során, a keletkező füstgázban lévő, fenti összetevőknek a normál állapotú (273 K; 1 013 hPa) füstgáz térfogategységére vonatkoztatott kibocsátható tömegét jelentik. A füstgáz térfogata a vízgőzökből eredő nedvességtartalom levonása után, és a füstgázban lévő 3 térfogat % oxigéntartalom jelenléte mellett értendő.
A 8. cikk (3) bekezdésének második albekezdése esetében az oxigéntartalom értéke annyi, amennyi a normál üzemelési körülmények között az adott különleges folyamatban keletkezik.

(2) A tagállamokra tartozik annak meghatározása, hogy melyik változatot alkalmazzák a saját területükön.

(3) Gáz halmazállapotú szervetlen klórvegyületek hidrogén-kloridként megadva.

(4) Gáz halmazállapotú szervetlen fluorvegyületek hidrogén-fluoridként megadva.

(5) Jelenleg ezekre az anyagokra nem határozható meg határérték. Az ilyen anyagok ártalmatlanítására a tagállamok külön állapítanak meg kibocsátási határértékeket a 80/779/EGK irányelv (HL L 229., 1980.8.30., 30. o.) figyelembevételével.